

Joodse Sabbat of geestelijke Sabbat

Het woord: sabbat is afkomstig van een Hebreeuws woord dat 'rusten; ophouden' betekent.

In Exodus 31:15/16 staat:

15 Zes dagen mag men arbeiden, maar op de zevende dag zal er een volledige sabbat zijn, de Here geheiligd: ieder die op de sabbatdag werk verricht, zal zeker ter dood gebracht worden.

16 De Israëlieten zullen de sabbat onderhouden, door de sabbat te vieren, zij en hun nageslacht, als een altoos durend verbond.

God heeft nooit van andere volken verlangd dat ze zich aan een sabbatsrust hielden.

Romeinen 7:6 noemt:

Maar thans zijn wij van de wet ontslagen, dood voor haar, die ons gevangen hield, zodat wij dienen in de nieuwe staat des Geestes en niet in de oude staat der letter.

Galaten 3:24/25 noemt:

24 De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden.

25 Nu echter het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester.

In plaats van de Wet van Mozes te gehoorzamen, houden christenen zich aan de superieure wet van liefde (Romeinen 13:9/10)

Tegen argument: Christenen moeten de sabbat houden omdat Jezus dat deed.

Antwoord: Jezus hield de sabbat omdat hij een Jood was en dus door geboorte verplicht was de Wet van Mozes te gehoorzamen.

Galaten 4:4/5 noemt:

4 Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet

5 Om hen, die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen.

Dat de zondag de sabbat heeft opgevolgd als sabbat, daarover zegt de Bijbel NIETS!

Zelfs het woord 'zondag' ontbreekt in de Schrift. Wie de Schriftplaatsen over de "eerste dag der week" nagaat, zal eerlijk moeten erkennen, dat er geen zweem in ligt van een overgehevelde sabbat!

Christenen zijn op de 'eerste dag der week' gaan samenkomen Hand. 20:7;1 Kor.16:2, omdat zij de opstandingsdag van Christus wilden vieren.

De Bijbel geeft nergens aan dat de zondag de plaats heeft ingenomen van de sabbat. Ook niet dat de sabbatsgeboden verhuizen naar de zondag.

Ook is onder het nieuwe verbond geen enkele opdracht te vinden om de feesten van Leviticus 23 te vieren.

Onder hen die de sabbat en de Joodse feesten vieren, bevinden zich zeker serieuze christenen. Wat zegt echter Col. 2 over de sabbat:

De sabbat is een schaduw, de werkelijkheid is Christus en dat lezen we in Col. 2:16/17

16 Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of ... sabbat.

17 Dingen, die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is.

Het vierde gebod uit de wet van Mozes, wordt genoemd in Exodus 20:8 waar staat: Gedenk de sabbatdag dat gij die heilig.

Dit gebod is gegeven aan het volk Israël. In Handelingen 15 waar enkele basisregels voor de heidenen gegeven worden, ontbreekt de sabbat.

Ook in alle brieven van de apostelen, ontbreekt het gebod om de sabbat op aardse wijze naar de wet te volbrengen.

Vanuit Hebreeën 4 kunnen we verstaan, wat de sabbat betekent voor ons innerlijk leven.

Hebr. 4:9

Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God. Die sabbatsrust wordt weergegeven in vers 10.

Dat vers begint dan ook met: *Want*

10 Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de zijne.

Tot rust komen van onze werken betekent niet, dat wij dan onwerkzaam zullen zijn. Nee, we zijn dan werkzaam in het geloof.

We rusten dan van onze eigen werken en dat zijn bijvoorbeeld werken, om door de

mensen opgemerkt te worden zoals Jezus sprak in Math. 6:1

Ziet toe, dat gij uw gerechtigheid niet doet voor de mensen, om door hen opgemerkt te worden, want dan hebt gij geen loon bij uw Vader, die in de hemelen is.

Wanneer b.v. een vrouw wekelijks de woonkamer stoft en schoonmaakt, kan ze denken: "Voor wie doe ik het eigenlijk". Misschien merkt haar man of kinderen al dat schoonmaken en onderhouden helemaal niet op.

Om tot rust daarvan te komen, is het van belang om in Gods werken te komen, zoals in Col. 3:23/24 staat:

Wat gij ook doet, verricht uw werk van harte, als voor de Heere en niet voor de mensen; gij weet toch, dat gij van de Heere tot vergelding de erfenis zult ontvangen. Gij dient Christus als heer.

Op die manier krijgt alles, wat wij doen, zin en inhoud. Ook al wordt het door geen enkel mens opgemerkt.

De geestelijke sabbat gaat dus veel dieper dan alleen maar een zevende deel van de tijd geen werk te verrichten en uiterlijke rust te genieten.

In Romeinen 14 lezen we over zwakken en sterken. Dit probleem kwam naar voren bij een uit Joden en heidenen gevormde gemeente.

Paulus noemt in verband hiermee het volgende in Rom. 14:5

5 Deze stelt de ene dag boven de andere, gene stelt ze alle gelijk. Ieder zij voor zijn eigen besef ten volle overtuigd.

6 Wie aan een bepaalde dag hecht, doet het om de Here, en wie eet, doet het om de Here, want hij dankt God.

Wie naar zijn geweten de ene dag boven de andere dag stelt, die late men vrij, maar zij worden door Paulus tot de zwakken gerekend.

Paulus heeft begrip voor de zwakken en hij oordeelt niet, maar rekt zichzelf tot de sterken die alles eten en alle dagen GELIJK achten.

Midden in de drukte van het leven is het mogelijk van binnen in de rust te zijn en de vrede van God onder alle omstandigheden van binnen te ervaren.

Dat is een weg en een groeiproces.

Tenslotte nog iets over de vrijheid, waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt. Die wordt genoemd in Galaten 5:1 en verder:

1 Opdat wij vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weer een slavenjuk opleggen.

4 Gij zijt los van Christus, als gij door de wet gerechtigheid verwacht; buiten de genade staat gij.

5 Wij immers verwachten door de Geest uit het geloof de gerechtigheid, waarop wij hopen.

14 Want de gehele wet is in één woord vervuld, in dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Resumé:

Opdat wij vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt.

Houdt dus stand en laat u niet weer een slavenjuk opleggen.